

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΕΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ:

Ἐξωτερικοῦ:

Ἐτησίαν... δρ. 8,—

Ἐτησίαν φρ. χρ. 10,—

Ἐξάμηνος... > 4,50

Ἐξάμηνος > > 5,50

Τρίμηνος... > 2,50

Τρίμηνος > > 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 16ος

Ἐν Ἀθήναις, 24 Ἰανουαρίου 1909

Ἔτος 31ον.—Ἀριθ. 8

ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' (Συνέχεια).

Τὸ σπουδαῖον εἶνε, ὅτι τίποτε δὲν εἶχαν νὰ φοβηθοῦν οἱ ἄλλοι, πεζοὶ ἢ ἐποχούμενοι, ὡς ἐκ τῶν ληφθέντων φρονιμωτάτων μέτρων.

Ἡ συρροή τοῦ κόσμου ἦτο μεγίστη. Ὅχι μόνον οἱ κάτοικοι τῆς Βισκονσί-νης, ἀλλὰ καὶ πολλαὶ χιλιάδες περιέργων προσήλ-θον ἀπὸ τὰς γειτονικὰς Πολιτείας, ἀπὸ τὸ Ἰλλι-νοῦ, ἀπὸ τὸ Μίσισιγκαν, ἀπὸ τὴν Ἰόδαν, ἀπὸ τὴν Ἰν-διάναν, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἐννοεῖται, ὅτι μεταξὺ τῶν φιλάθλων αὐτῶν ἦ-σαν καὶ πολυάριθμοι ξέ-νοι, Ἀγγλοὶ, Γάλλοι, Γερμανοί, Αὐστριακοί, Βέλ-γοι, καὶ ὅτι ἐξ αἰθήματος φυσικωτάτου, καθεὶς ἡψ-χετο νὰ νικήσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτοκίνητον τῆς πα-τρίδος του.

Ἀναφέρομεν ἐπίσης, ἀ-φοῦ ὁ ἀγὼν ἐτελεῖτο εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τὴν θαυμασίαν χώραν τῶν μεγάλων «στοιχηματι-στῶν», ὅτι πολυάριθμα στοιχήματα, ὅλων τῶν εἰ-δῶν, εἶχαν τεθῆ, ἀνερχό-μενα εἰς ἑκατοντάδας χι-λιάδων δολλαρίων. Οἱ εἰ-δικοί πράκτορες ἐνέργουν μὲ ὅλην τὴν ἀμερικανικὴν ταχύτητα καὶ δραστηριό-τητα, καὶ διὰ τῶν στοι-χημάτων αὐτῶν ὁ διεθνὴς ἀγὼν τῶν αὐτοκινήτων πα-

ρουσίαζεν ἀκόμη ζωηρότερον ἐνδιαφέρον.

Τὸ σημεῖον τῆς ἐκκινήσεως ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ τὴν ὀγδόην πρωϊνὴν ὥραν ἀπὸ ἑνα χρονομέτρη. Διὰ νὰ ποφύγουν τὴν συσ-σώρευσιν καὶ τὰ δυστυχήματα τὰ ὅποια ἤμπορούσαν νὰ προέλθουν ἐξ αὐτῆς, τ' αὐτοκίνητα θὰ ἐξεκίνηουν τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, κατὰ διαστήματα τριῶν λεπτῶν,

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης, ἐκατέρωθεν τῆς ὁποίας ἦσαν παρατεταγμένοι οἱ ἀμέτρη-τοι θεαταί. Καὶ τὸ πρῶτον βραβεῖον θὰ-πενέμετο εἰς τὸ αὐτοκίνητον, τὸ ὅποιον θὰ διήνυσεν εἰς ὀλιγώτερον χρόνον τὴν μεταξὺ Κυνολεϊμῶνος καὶ Μιλβωκές ἀ-πόστασιν.

Τὰ δέκα πρῶτα αὐτοκίνητα, τὰ ὅποια ὑπέδειξεν ὁ κληρὸς, εἶχαν ἤδη ἀναχωρήσει μεταξὺ τῆς ὀγδόης ὥρας καὶ τῆς ὀγδῆς καὶ ἡμισείας. Ἀ-ναμφιβόλως, ἐὰν δὲν συνέ-βαινεν ἀπευκταῖον, αὐτὰ θὰ ἔφθαναν εἰς τὸ τέρμα πρὸ τῆς ἐνδεκάτης. Τὰ ἄλλα θὰ ἠκολούθουν κατὰ τάξιν κληρώσεως. Ἀστυ-φύλακες ἐπέβλεπον τὴν ὁδόν, παρατεταγμένοι κατὰ διαστήματα πεντακοσίων μέτρων. Οἱ περίεργοι, ὅ-σον πολυάριθμοι ἦσαν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δρόμου, ἄλ-λο τόσον ἦσαν καὶ εἰς τὴν Μάδισων, εὐρισκομένην εἰς τὸ μέσον, ἀπετέλουν δὲ μέγα πλῆθος εἰς τὸ Μιλ-βωκές, ὅπου καὶ τὸ τέρμα.

Παρήλθον δύο ὥραι. Κά-θε πέντε λεπτά τὸ τηλέ-φωνον ἀνῆγγελλεν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκετο ὁ ἀγὼν καὶ κατὰ ποίαν τάξιν ἔ-βαινον οἱ ἀγωνισταί. Οὕ-τως ἐγνώριζαν τώρα, ὅτι ἐν αὐτοκίνητον τῶν Ἀδελ-φῶν Ρενώλ, —τρίσκαρες κύ-λινδροι, δυνάμειος εἴκοσιν ἵππων, — ἤρχετο πρῶτον περὶ τὰ μέσα τοῦ δρόμου μεταξὺ Μάδισων καὶ Μιλ-βωκές, ἀκολουθούμενον κα-τὰ πόδας ὑπὸ ἐνὸς αὐτοκι-νήτου Χάρβαρντ - Οὐάτσων καὶ ἐνὸς ἄλλου Διὸν-Μπου-

«Τὸ ἄρμα τοῦ Διαβόλου ποῦ ὁ Βεελζεβούλ τὸ ὀδηγεῖ...» (Σελ. 62, στ. β').

αὐτὰς τὰς ἡμέρας μὲ ὑγείαν καί... μὲ ὄσσην ἐφρόνησιν πλέον εἰμπορεῖτε νὰ ἔχετε τὰς ἡμέρας τῆς γενικῆς τρέλλας!

Ἐν τῷ μεταξῷ, ἡ Διάπλασις περιμένει εἰδήσεις σας καὶ ἐντυπώσεις σας ἀποκηρύκτικες.

Σὰς ἀσπάζομαι

ΠΑΙΔΩΝ

ΤΑ ΥΣΤΕΡΝΑ ΤΙΜΟΥΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ

(Συνέχεια, ἴδε σελ. 58)

Καὶ κτυπῶν ἐλαφρῶς καὶ φιλικῶς τὰ νώτα τοῦ γρυλλίζοντος Ἀζώρ, ὁ κ. Ζαχαρίας προσέθεσε :

— Δέν μου κρατᾷς καμμιά κάρδια, ἔ, φιλαράκο ; Πῶς σὲ λένε ;.. Μακρομούρη ἔ ; Μακρομούρη πρέπει νὰ λένε τὸ σκύλο σας, κυρία μου... Ἀλήθεια ὅμως τί ἄσχημος ποὺ μοῦ εἶσαι, κατεργάρη μου ! Δέν μοῦ λές, τί τᾶκανες τᾶλλα μισὰ σου πῆδια ; Τάξιες ἔστὸ σπίτι, γὰρ νὰ μὴ σοῦ χαλάσουν ἔστὸ ταξίδι, ἔ ; Κατεργάρη, μασκαρατζῆκο, κτλ. κτλ. κτλ.

Φαιδρὸς καὶ κατευχαριστημένος μὲ ὅσα ἔλεγε, —διότι τοῦ ἐφαίνοντο πολὺ πολὺ πνευματώδη, — ὁ κ. Ζαχαρίας Παγὺς, ἀσθμαίνων ἀκόμη ἀπὸ τὴν προηγούμενην γυμναστικὴν του, ἠναγκάσθη ἐπιτέλους νὰ διακλύσῃ τὸ λογιδριὸν του, διὰ νὰ αναπνεύσῃ λιγάκι καὶ νὰ βγάλῃ μερικά οὐφ ! οὐφ ! οὐφ ! ἡχηρὰ καὶ ἀνακουφιστικά.

Ἐν τῷ μεταξῷ, ἡ δεσποινὶς Ἀθανασία Λιγνοπούλου, ἀπὸ τὸν μεγάλον θυμὸν τῆς, εἶχεν ἀλλάξῃ χρώματα. Πρῶτα ἐγίνε κατακλινὴν σὰν ὥριμη τομάτα, ἔπειτα ἄσπρη σάν ψημένο κρομμύδι, καὶ τέλος πράσινη σὰν ὠμὸ χλωροκούκι. Ἐπὶ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας ἡ συγκίνησις τὴν ἐμπόδιζε νὰ προσφέρῃ τὰ σκληρὰ λόγια, τὰ ὅποια θὰ ἐπέβαλλαν σιγὴν εἰς τὴν αὐθάδη φλύαρον, ποὺ εἶχε τὸ θράσος νὰ ὀμιλῇ μὲ τὸ σὺ—φαντασθῆτε!...—εἰς τὸν Ἀζώρ, τὸ σκυλάκι τῆς μαμακούλας του, ὡς νὰ ἦτο στενὸς συγγενὴς του !

Ἐπιτέλους ἡ δεσποινὶς Ἀθανασία ἐπανεῦρε τὴν νοῦν τῆς καὶ τὴν γλώσσάν τῆς. Καὶ στηρίζουσα τὰ ματογυῶλιά τῆς, τὰ ὅποια ἡ ταραχὴ ἔκαμνε νὰ χοροπηδῶν ἐπάνω εἰς τὴν κυρτὴν ράχιν... τῆς μύτης τῆς, ἐστάθη ἀντικρὺ τοῦ κ. Ζαχαρία καὶ τὴν ἐφιλοδώρησε μὲ τὸ εὐγενέστατον ἐπίθετον :

— Παληάνθρωπε !

— Ἀνθρώπος ναί, τὸ δέχομαι ! παλῆς ὅμως... ὅχι καὶ τόσο πολὺ ! ἀπῆντησεν ἐκεῖνος γελῶν τὸν θορυβώδη τοῦ γέλωτά, διὰ τὴν ἀπάντησιν, ἡ ὅποια τοῦ ἐφάνη εὐφυστάτη.

Ἡ δεσποινὶς Ἀθανασία Λιγνοπούλου ὕψωσε τότε τοὺς ἰσχνοὺς τῆς ὤμους,

ἐκύτταξε τὸν ἐχθρόν τῆς ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ καπέλλου του ὥς τὸς μύτες τῶν καπουτσιῶν του, καὶ ἄφισε νὰ πέσουν ἐπάνω του, ἀπὸ τὸ λεπτὰ ἄχρσα χεῖλη τῆς, αἱ χονδραὶ καὶ πολὺ χρωματισμέναι αὐταὶ λέξεις :

— Καὶ παληάνθρωπος ἂν δὲν εἴσθε, ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως εἴσθε βάνανυσος καὶ κακοαναθρεμμένος.

— Μὲ κρίνετε πολὺ αὐστηρῶς, κυρία μου !...

— Ἐν πρώτοις δὲν εἶμαι κυρία !... Σὰς παρακαλῶ πολὺ νὰ μὲ ὀνομάζετε δεσποινίδα !

— Πολὺ καλὰ, δεσποινίς, ἀφοῦ τὸ προτιμᾷτε. Ἐμένα μοῦ εἶνε ὅλως διόλου ἀδιάφορον. Ἀλλ' ἂς τᾶφίσωμεν αὐτά, δεσποινίς, — ἀφοῦ δεσποινίδα πρέπει νὰ σᾶς λέγω, — καὶ ἂς εἰρηνεύσωμεν, δεσποινίς !... Πῶς ; δὲν θέλετε ;.. Ἀ, βλέπω ὅτι εἴσθε μνησικακος κυρία... δεσποινίς !

« Παληάνθρωπε !... » (Σελ. 64, στ. α'.)

νίς !... Ἐλάτε τώρα, ἂς μιλήσουμε σοβαρά. Λίγο ἔλειψε νὰ χάσω τὸ τραῖνο... καὶ ἀπὸ τὴ βία μου, μπῆκα ἔστὸ βαγόνι σας... κάπως ζωηρῶς καὶ ἀποτόμως, τὸ ὁμολογῶ. Σὰς ζητῶ συγγνώμην, δεσποινίς, ταπεινότητα συγγνώμην, ὅπως ἔλαβα ἤδη τὴν ὑψηλὴν τιμὴν γὰρ τὸ κάμω, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν εὐγενέστατον κύριον Μακρομούρη, τὸ σκυλάκι σας, τὸ ὅποϊον εἶχα τὴν μεγάλην ἀδεξιότητα νὰ πάρω γιὰ πολυθρόνα !... Λοιπόν, εἴσθε τώρα εὐχαριστημένη, δεσποινίς ;

— Σιωπὴ, κύριε !... Ἐν πρώτοις τὸ σκυλάκι μου δὲν εἶνε εὐγενέστατος κύριος, εἶνε ἀπλούστατα σκυλάκι. Ἐπειτα δὲν ὀνομάζεται Μακρομούρης τὸ σκυλάκι μου, κύριε ! Ὀνομάζεται Ἀζώρ, κύριε ! Ἀκούτε ;

— Δόξα σοὶ ὁ Θεός, δὲν εἶμαι κουφός. Ἀκούω πολὺ καλὰ. Ἡ δεσποινίς Ἀζώρ...

— Μὴ μὲ σκοτίζετε περισσότερο μὲ τάνόητα λόγια σας ! Λίγο ἔλειψε νὰ μὲ κάμετε νὰ πεθάνω ἀπὸ φόβο ! ἔκα-

θήσατε ἀπάνω ἐστὶ ἀγαπημένο μου σκυλάκι, καὶ ἀντὶ νὰ φανῇτε λυπημένος καὶ μετανοῶν διὰ τὴν ἀκατανόμαστον διαγωγὴν σας, κημαρόνετε τώρα ἔστὸ μπάγκο σας, χαϊδεύετε τὴν κοιλάρα σας, καὶ γελᾶτε σὰν χάχας !...

— Μὰ, δεσποινίς !...

— Σιωπὴ, γιατί θὰ φωνάξω βοήθεια !

(Ἐπεται συνέχεια)

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

Η ΠΑΤΡΙΣ ΕΝ ΚΙΝΑΥΝΩ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ EMILE PECH]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' (Συνέχεια).

— Τὸ συλλογίσθηκα, μητέρα ! ἀλλὰ ἔχετε κάποιον γιὰ νὰ μᾶς ἀντικαταστήσῃ ἐδῶ, ἐμὲ καὶ τὸ Γιακωβάκη, καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ σᾶς προστατεύσῃ.

— Ἀλήθεια ; καὶ ποῖον ;

— Τὸν Δανιὴλ Ρουσελῶ, τὸν ναύτη.

— Τί λές ἐκεῖ ! Ὁ Δανιὴλ Ρουσελῶ εἶνε καλὸς ἄνθρωπος, δὲν λέγω ! ἀλλὰ τί βοήθεια μποροῦμε νὰ περιμένωμε ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπο σακάτη, ποὺ ἔχει ξύλινο πόδι ;

— Ναί, ξύλινο πόδι... ἔχει ὅμως δυὸ μπράτσα ἀπὸ κρέας καὶ κόκκαλο, καὶ ἔστὴν ἄκρη τοὺς δυὸ γρόθους, ποὺ μ' ἕνα κτύπημα μποροῦν νὰ σκοτώσουν βῶδι !

— Μὰ καλὰ, ξέρεις ἐσὺ ἂν θὰ θελήσῃ ὁ Δανιὴλ νὰ μπῇ ἔστὴν ὑπηρεσία μας ;

— Τοῦ τὸ εἶπα σήμερα, καὶ ἀπὸ αὐριο, ἂν θέλῃς, εἶνε σὴ διάθεσί σου.

— Ὡρατὰ δουλειὰ ἔκαμες, μὰ τὴν ἀλήθεια !...

— Γιατί ; Ἐγὼ τὸν ξέρω καλὰ καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἔστὴν ἐργασία θὰ κἀνῃ γιὰ δυὸ, καὶ ὅτι δύσκολα θὰ μπορούσατε νὰ βρῆτε πῶς ἄφοδο καὶ πῶς ἀφωσιωμένο ὑπερασπιστή.

Ἡ κυρία Δεσδὼλ δὲν εἶχε πλέον τὸ θάρρος νὰ ἐξακολούθησῃ τὰς ἀντιρρήσεις τῆς.

— Ὡ δυστυχισμένη ποῦ εἶμαι ! ἀνέκραξε. Ἐδαλθήκατε λοιπόν ὅλοι σας νὰ μὲ κάμετε νὰ πεθάνω ἀπὸ λύπη ;

— Ὁχι, μητέρα μου ! Ἀλλ' ὅταν εἰς τὸ Δουρλὲρ ὅπως καὶ εἰς τὸ Φλουρσὴ, ὅπως παντοῦ, εἰς ὅλη τὴ Γαλλίαν, δὲν ὑπάρχει πλέον ἄνθρωπος ἱκανὸς νὰ φέρῃ ὅπλον, ποῦ νὰ μὴν ἔτρεξε νὰ πολεμήσῃ εἰς τὰ σύνορα, δὲν βλέπω γιατί ἐγὼ πρέπει νὰ μείνω ἐδῶ γιὰ νὰ μὲ ποῦν δειλὸ ὅλα τὰ κορίτσια τοῦ χωριοῦ ;

— Ὁ ἀδελφός σου ὁ Ἀντώνης σκοτώθηκε ἔστὸ Βαλμύ. Ὁ ἀδελφός σου ὁ Λέων πολεμεῖ ὀλοένα ἔστὸ στρατὸ τοῦ Ρήνου... Ἀφίνω δὲ τὸν πατέρα σου ποῦ ἔχυσε τὸ αἷμά του ἀπὸ εἰκοσι πληγὰς ἔστὸ πεδῖον τῆς μάχης... ἔ, δὲν νομίζεις

ὅτι ἡ οἰκογένειά μας ἀρκετὰ ἐπλήρωσε τὸ φόρο ἔστὴν πατρίδα ;

— Ἄν ἐκεῖνοι ἔκαμαν τὸ καθήκον τους, αὐτὸ δὲν μ' ἐμποδίζει νὰ κάμω καὶ ἐγὼ τὸ δικό μου. Αὐτὴ ἡ ἰδέα μὲ τρυβερίζει, μὲ βασανίζει ἀπὸ πολὺν καιρό. Ἐδίσταζα ὅμως νὰ σοῦ τὸ πῶ, γιατί ἤξευρα πῶς θὰ λυπηθῇς... Καὶ ὅμως πρέπει ! Τὸ παράδειγμα τοῦ πτωχοῦ αὐτοῦ Γιακωβάκη μ' ἔκαμε νὰ εἶσω κατὰ μέρος καὶ ἐσὺ.

— Ὁ Γιακωβάκης εἶνε ἕνας δυστυχισμένος ὄρφανός, ποῦ δὲν ἔχει νὰ χάσῃ τίποτε... καὶ ἂν σκοτωθῇ, δὲν ἀφίνει κανένα ὀπίσω του.

— Ἐνας λόγος παραπάνω. Ἀφοῦ δὲν ἔχη οὔτε περιουσία, οὔτε οἰκογένεια νὰ τὴν ὑπερασπισθῇ, μπορούσε νὰ κλεισθῇ μέσα ἔστὸν ἐγώισμό του, καὶ ἡσυχος νὰ περιμένῃ τὸ τοῦ πολέμου. Καὶ ὅμως νὰ, θέλει νὰ πάῃ νὰ πολεμήσῃ. Κ' ἐγὼ ποῦ ἔχω τόσο μεγάλο συμφέρον νὰ μὴ εὐθασῇ ὁ ἐχθρὸς ὡς ἐδῶ, ἐγὼ ποῦ ἔχω νὰ ὑπερασπισθῶ μητέρα, ἀδελφὴ, περιουσία, σπίτι, ἐναντίον τῆς ἐισβολῆς καὶ τῆς λεηλασίας, τῆς σφαγῆς !—σὺ ποῦ μᾶς ἀπειλοῦν, —πρέπει νὰ μείνω ἐδῶ, μὲ σταυρωμένα χέρια, ἐνῶ οἱ ἄλλοι πολεμοῦν καὶ σκοτώνονται γιὰ σᾶς καὶ γιὰ μένα ; Ἐλπίζω ὅτι μ' ἐκτιμᾷς ἀρκετὰ, ὥστε νὰ μὴ μὲ νομίζῃς ἱκανὸν νὰ κάμω τέτοιο πράγμα !... Θὰ φύγω, μ' ὅλη τὴ λύπη ποῦ αἰσθάνομαι, γιατί σᾶς ἀφίνω ἔτσι ὀλομόναχες, μ' ἕνα ξένο προστάτη. Ἀλλὰ πρέπει, μητέρα, σὲ βεβαιῶ, ὅτι εἶνε ἀνάγκη. Δὲν γίνεται διαφορετικά !

Ἡ κυρία Δεσδὼλ ἐνόησεν ὅτι καὶ ἐν ἀντίστασις θὰ ἦτο ματαία. Συνηθάνετο ἄλλως τε ὅτι αἱ περιστάσεις ἦσαν πολὺ κρίσιμοι, καὶ ὅτι ἀκόμη καὶ μία μητέρα ἔπρεπε νὰ κατασιγάσῃ τὰ μητρικὰ τῆς αἰσθήματα καὶ νὰ φοσιωθῇ ὀλόκληρος εἰς τὴν κινδυνεύουσαν πατρίδα.

Ἐρρίφθη εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ υἱοῦ τῆς καὶ ἀνελύθη εἰς λυγμούς.

— Πήγαινε ἔστὸ καλὸ, παιδί μου, εἶπεν ἀφοῦ ἔκλαυσεν οὕτω πολλὴν ὥραν ἔννοῶ ὅτι ἡ ἀπόφασίς σου εἶνε σταθερά, ἡ θέλησίς σου μεγάλη, καὶ ὅτι τοῦ κἀκού θὰ προσπαθοῦσα νὰ σὲ κρατήσω. Ἀλλὰ σὲ ὀρμίζω, παιδί μου, συλλογίσου τὴν μητέρα σου, συλλογίσου τὴν ἀδελφὴ σου, ποῦ τίς ἀφίνεις σὲ τέτοια ἀγωνία, καὶ γύρισε γρήγορα.

Τὸ πρῶν, ὅταν ὁ Ἰακωβάκης ἦλθε νὰ ποχαιρεθῇ τὸν Ἐδουάρδον, τὸν εὐρὸς πρὸς μεγάλῃν του ἐκπλήξιν περιτοιχίζομενον ὑπὸ τῆς κυρίας Δεσδὼλ καὶ τῆς Ἰουστίνας, αἱ ὅποιαι μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐρυθροὺς ἀπὸ τὰ δάκρυα ποῦ εἶχαν χύσῃ τὴν νύκτα, τῷ ἔκαμναν μυρριάς τρυφερὰς συστάσεις.

Ἐμείνε μίαν στιγμὴν εἰς τὸ κατώφλιον τῆς θύρας, διστακτικὸς, ἀμφίροπος, μὴ γνωρίζων ἂν ἤμπορούσε νὰ εἰσελθῇ χωρὶς νὰ φανῇ ἀδιάκριτος.

— Μὲ συγχωρεῖτε, ἐπιθύρῃς, δὲν ἤξευρα ὅτι...

— Ὅτι ἐφύγομε μαζί ; συνεπλήρωσεν ὁ Ἐδουάρδος μειδιῶν.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ μικρὸς Παρισινός, δὺςπιστος, ἐφαίνετο ὡς νὰ μὴν ἐννοοῦσε :

— Ναί, ναί, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἐδουάρδος, ὅθ' εὐχόμεν γιὰ τὸν πόλεμον μαζί. Ἐλα, πρὶν ξεκινήσουμε, ἂς εἴμε πρῶτα καλὰ. Κάτω ἡ Αὐστρία !

Τὴν ἐπαύριον, οἱ δύο νεαροὶ ἐθελον-

ταὶ· κατετάσσοντο εἰς τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Δαμπιέρ, τμήμα τῆς μεγάλης στρατιᾶς τοῦ Δυμουριέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Θάνατος ὑπὲρ Πατρίδος

Ἡ μάχη τοῦ Βαλμύ, τὴν ὁποίαν οἱ στρατιῶται τοῦ Κελλερμάν καὶ τοῦ Δυμουριέ ἐκέρδισαν περιφανῶς, ἀλλ' ἀκόπως, μὲ τὴν ἀπάθειαν μόνον τῆς ἀνδρείας των καὶ τῆς στάσεώς των, ἔκαμε τοὺς νεαροὺς ἐθελοντάς ἀκόμη περισσότερον ἀρειμανίους, διότι τοῖς ἀπέδειξεν, ὅτι εἶνε ἀνίκητος ὁ στρατιώτης ὁ ἐγκλείων εἰς τὴν ψυχὴν του τὴν ἱερὰν ἀγάπην τῆς πατρίδος.

Ἡ ἐνδοξὸς ἐκεῖνη ἡμέρα ἀπηλευθέρωσε τὴν Καμπανίαν, ἀνέκοψε τὴν κατὰ τῶν Παρισίων πορείαν τῶν Γερμανῶν καὶ ἐλύτρωσε τὴν χώραν ἀπὸ μεγάλας δεινὰς. Ἡ Φλανδρία ὅμως ἐξηκολούθει νὰ ὑφίσταται τὰς προσβολὰς τῶν αὐστριακῶν στρατευμάτων, ὁ δὲ Δυμουριέ δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐκπληρώσῃ παρὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἀποστολῆς του.

Ἐνθαρρυνθεὶς ὑπὸ τῆς ἀποτελεσματικῆς συνδρομῆς τοῦ πρωσιικοῦ στρατοῦ, ὁ δούξ Ἀλβέρτος τοῦ Σάξ-Τέσχεν, (σύζυγος τῆς ἀρχιδουκίσσης Χριστίνας, ἀδελφῆς τῆς περιφήμου Μαρίας Ἀντουανέτας), ἔστειλεν αὐτοκρατορικὰ ἀπο-

στάσματα εἰς διάφορα σημεία τῶν βορείων συνόρων τῆς Γαλλίας, ἐνίκησε τὰ μικρὰ γαλλικὰ στρατεύματα τοῦ Μῶλδ καὶ τοῦ Σαιντ-Ἀρμάνδ καὶ ἐπολιόρκησε στενωπὰ τὴν Λίλλην. Ἀλλ' ἀποκρουσθεὶς ὑπὸ τῆς γενναίας φρουρᾶς καὶ ὑπὸ τῶν ἐπίσης γενναίων κατοίκων τῆς πόλεως, ἠναγκάσθη, μετὰ ὀκταήμερον φρικτῶδη βομβαρδισμὸν, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν ἐκεῖνην καὶ, καταδιωχθεὶς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Μπερνονδὶλ, νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ ὄχυράματα τοῦ Μόνε.

Ἀλλ' ὁ δούξ Ἀλβέρτος δὲν παρητέτο εὐκόλως τὸν ἀγῶνα. Ἀπεναντίας μάλιστα ὑπῆρχον βάσιμοι φόβοι, ὅτι θὰ

« Τέσσαρες χεῖρες ἠρωμάτων βραχιόνων ἐπέπεσαν κατ' αὐτοῦ... » (Σελ. 56, στ. α'.)

ἐπέστρεψε νὰ προσβάλλῃ τὴν Βαλανσιέν.

Τότε ὁ Δυμουριέ ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τὸν μεγάλον κτύπημα καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ ἐν σχέδιον, τὸ ὅποϊον ἐμελετοῦσε πρὸ καιροῦ, δηλαδὴ νὰ καταλάβῃ τὸ Βέλγιον.

Τὴν 3 Νοεμβρίου, στρατὸς ἐπιβλητικὸς ἐξ ἑκατὸν χιλιάδων Γάλλων, διηρημένος εἰς τέσσαρα σώματα, κατέχευε τὴν ὀροθετικὴν γραμμὴν μεταξὺ Ἐρκελίν καὶ Κονδέ.

Μετὰ τινὰς ἀσημάντους ἀψιμαχίας, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ ἀντίπαλοι ἠδυνήθησαν νὰ δοκιμάσουν τὰς δυνάμεις των καὶ... τὰς ἡδύτητας τοῦ πολέμου, ἐδόθη μεγάλη μάχη μεταξὺ Γάλλων καὶ Αὐστριακῶν. Εἰς τὴν μάχην αὐτὴν ἐνίκηθησαν οἱ Γάλλοι· ἡ ἥττα ὅμως δὲν εἶχε

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Μία τροποποίησης

Ἡ πρώτη Κλήρωσις ἀνεβλήθη διὰ τὴν Ἀ' Κυριακὴν τοῦ Μαρίου.

Ἡ πρώτη Κλήρωσις τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως διὰ τὸ 1909 ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τὴν Ἀ' Κυριακὴν τοῦ Ἰανουαρίου καὶ νὰ συμπεριλαμβάνῃ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι θὰ εἶχαν πληρώσῃ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης συνδρομὴν, οἰκισθῇ διαρκείας, ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ συμπεριλαμβάνετο καὶ ἡ 28 Φεβρουαρίου.

Ἡ δευτέρα κλήρωσις θὰ ἐγίνετο τὴν Ἀ' Κυριακὴν τοῦ Ἀπριλίου καὶ θὰ συμπεριλάμβανε ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἡ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης πληρονομήν συνδρομὴ θὰ συμπεριλάμβανε καὶ τὴν 31 Μαΐου.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνεγράφησαν ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁλονὲν ἐγγράφονται πολλοὶ τρίμηνοι συνδρομηταί, οἱ ὅποιοι, ἂν ἡ Ἀ' Κλήρωσις ἐγίνετο ὡς ὁρίσθη, δὲν θὰ ἐλάμβαναν μέρος οὔτε εἰς αὐτὴν, οὔτε εἰς τὴν ἐπομένην, διότι ἡ συνδρομὴ τῶν δὲν συμπεριλαμβάνει καὶ τὴν 31 Μαΐου, — πρᾶγμα τὸ ὅποιον νερμίζω ἄδικον, — ἐσκέφθη νὰ τροποποιήσῃ τοὺς ὅρους τῆς Κλήρωσεως ὡς ἑξῆς:

Ἡ Ἀ' Κλήρωσις θὰ γίνῃ τὴν Ἀ' Κυριακὴν τοῦ Μαρίου, καὶ θὰ συμπεριλάβῃ τοὺς ἐγγραφέντας ἢ ὁλονὲν ἐγγραφομένους, εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνεται ἡ 28 Φεβρουαρίου.

Ἡ Β' Κλήρωσις θὰ γίνῃ τὴν Ἀ' Κυριακὴν τοῦ Ἰουνίου — ἡ Γ' Κλήρωσις τὴν Ἀ' Κυριακὴν τοῦ Σεπτεμβρίου — καὶ ἡ Δ' τὴν Ἀ' Κυριακὴν τοῦ Δεκεμβρίου.

Μὲ τὴν τροποποίησιν αὐτὴν, ὅποτε καὶ ἂν ἐγγραφῇ κανεὶς συνδρομητὴς, πάντοτε θὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς μίαν τοῦλάχιστον Κλήρωσιν.

Αὐτὸ συμφέρει πολὺ καὶ εἰς τοὺς ἑσπαθώνοντας. Διότι θὰ εἰμποροῦν νὰ ὑπόσχωται εἰς τοὺς ἐγγραφομένους, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ συμμετοχὴν εἰς τὸ πλοῦσιον Λαχείον τῆς Διαπλάσεως, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ τυχερότερος κερδίζει μίαν Μετοχὴν τῆς Τραπεζῆς.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 14 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10

Τόμος 1 (ὁ 10ος πλησιάζων νὰ ἐξαντληθῇ) φρ. 10.

Τόμοι 8 (οἱ ἐξῆς: 1, 3, 8, 9, 12, 13, 14, 24) πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894 - 1908)

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

Ἄδετος φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3,50. Χρυσόδ. φρ. 6 ταχυδρομικ. 6,50.

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

Ἄδετος φρ. 7. Χρυσόδ. φρ. 10.

Τόμοι 3: τῶν ἐτῶν 1906, 1907 καὶ 1908, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

Ἄδετος φρ. 8. Χρυσόδ. φρ. 10.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 10 Φεβρουαρίου ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 21 Φεβρουαρίου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 10 Μαρτίου.

Ἡ ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖ μὲς εἰς φακέλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

62. Δεξιόγριφος.

Σύμφωνον λέγεται τὸ πρῶτόν μου, Ἀσθένεια τοῦ νοῦ τὸ δευτέρον μου. Καὶ τῆς Εὐρώπης ἐν βασιλείον Τὸ σύνολόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ Μαρίας Ν. Οικονομοπούλου

63. Συλλαβόγριφος.

Ζητεῖς ἐσὺ ζητῶ κ' ἐγώ,
Ζητεῖ κ' ὁ κόσμος ὅλος
Τὸ σύνολον, ποῦ σὺ θαρρεῖς
Πῶς θὰ τὸ βρῇς εὐκόλως.
Μ' ἀντὶ τοῦ κάκου νὰ ζητῇς,
Ἄν γράψῃς ἓνα ρῆμα
Σιμὰ εἰς ἓνα ἐπίρρημα,
Τὸ ἥδρες παραχρόνῃ!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερατοῦ Διδ.

64. Τονόγριφος.

Τοὺς ἀνθρώπους ἐμισοῦσα...
Μ' ἂν σὸ τέλος τονισθῶ,
Ὅλους σέβομαι τώρα
Κ' ἐξαιρέτως τοὺς τιμῶ.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἑλένης Σ. Βασιλείου

65. Ἀναγραμματισμός.

Κοινοτάτη εἶμαι μία
Καὶ ἐγὼ ἀντανουμία.
Ἄν ἐσὺ τώρα θελήσῃς
Νὰ με ἀναγραμματίσῃς,
Δημητριάκον θὰ εὕρῃς.
Ποῦ ὡς κοινότατον τὸ ξεύρῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐνθουσιώδους Ἑλληνος

66. Δικτυωτόν.

***** = Μυθογράφος.
***** = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
***** = Σύζυγος Τιτῶνος.
***** = Γυνὴ τῆς Π. Διαθήκης.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ξανθοῦ Ἑλληνόπουλου

67. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ Κυβολέξον.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς φωνήεντος, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις, ἀποτελοῦσαι κατὰ σειρὰν Κυβολέξον: **καινὴ, ἀπρωδὼ, θανών, Δανία, Σίμων**

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φίφτυ-Τοῦ

68-70. Συμπλήρωσις Φράσεων.

- 1). Οὐδεὶς — τοῦ — ἡπίστατο.
- 2). Τῶν — πωλοῦσιν — τάχαθ' — θεοί.
- 3). Οὐδεὶς — δίκην — διδοῦς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀριστοκράτου

71. Ποικίλη Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς.

Ἡ πρώτη συλλαβὴ τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων, ἡ δευτέρα τῆς δευτέρας, ἡ τρίτη τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ἀποτελοῦν Ἑριννύν.

1. Θηρίον. 2. Ἡπειρος. 3. Βασίλισσα τοῦ Ἄδου. 4. Μοῦσα.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Μενεβεδένιο Μπουκετάκι

72. Ἑλλισοσύμφωνον.

ια - ειω - εα - ου - οιε

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χαλασμοῦ Κόσμου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ασκήσεων τοῦ φύλλου 1-2.

1. Μινώταυρος (μῆν, ο, ταῦρος.) — 2. Δά- λεια (δά, Λεῖα.) — 3. Τιθημι (τί, ὀθ, μῆ.)
4. Ὁ Λάμιος, ἡ Λαμία, τὸ λάμιον.

5.

Ν	Α	Η	Ρ
Ω	Ρ	Η	Ρ
	Γ		
	Ο		
	Σ		
	Τ		
τ	ω	υ	ω
ν	ο	ο	ς
ω	ε	ν	ς
ν	υ	υ	ς
6. Ὅδοι ἀέροντες ἐστρω- μέναι ἀκάνθαις. (Ἡ ἀνά- γνώσις βουστροφρόν ἐκ τῶν ἄνω δεξιόθεν.) — 7-10. Ἀ.) Ἀνθρώπος ὧν μέμνη- σο τῆς κοινῆς τύχης. Β.) Τὸ καλὸν δις ρηθὲν οὐδὲν βλάπτει. Γ.) Ὁ μέλλεις πράττειν μὴ πρόβλεγε. Δ.) Κακὴ γλώσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγε. — 11. ΠΑΛ- ΛΑΣ - ΠΕΛΙΑΣ (Περ- κλῆς, Ἀελλῶ, Λίλλι, Λάτιον, Ἀδριανός, Σκη- ρος.) — 12. Ὁ Μάης ἔχει τ' ὄνομα κ' ὁ Ἀπρίλης τὰ λουλούδια. — 13. Ἐπιμονὴ κ' ὑπομονὴ πολ- λὰ νικῶσι προσκόμματα (Ἐπὶ μω νι - κ υ ὑπὸ μω νι - πολλὰ νι - Κῶς ἢ πρὸς - κόμματα).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχὴ Κυριακὴν τελεσθῆσεται ἐν τῷ ἐν Φαγιούμ λεγῶ ναφ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀνα- παύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μοναχικοῦ

ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΩΣ ΧΕΙΔΟΥ ΤΟΥ Α'

(Νυκτοκόρακος)

χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου (Φιλί τῆς Μάν- νας) μεθ' ὅλου τοῦ ἐν Φαγιούμ καὶ τοῖς περιγί- ροις κλήρου. Ὅθεν παρακαλοῦμεν τοὺς τιμωτάς τὴν μνήμην αὐτοῦ ὅπως εὐαρεστοῦμενοι προσέλ- θωσι καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὑψι- στον δεήσεις τῶν.

Ὁ Μητροπολιτικὸς Γραμματεὺς

Φρικτὸν Ναυάγιον

(Ἐκ τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἀνοικτοκάρδων)
(Θ, 118)

Χρόνια πολλὰ καὶ καλὸ μυαλὸ, κύριε προΐ- σταμενε τῶν μελῶν τῆς «Πλειάδος». Μιμῶσα, Μπερδεμένη Κυκλαμιά, Ρεξενιά, Ἀραχρόντιον, Νευρόσπασιο. (Θ, 119)

Στοὺν φίλου μας Θανάσῃ. — Σ' εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας ἐπὶ τῇ ἐροτῇ σου, νὰ ζῇς καὶ νὰ σὲ χαίρωνται καὶ ξένοι καὶ δικοί σου. Γειάχῃ, Θανάσῃ μ τοῦ λοιπόν, ντίγκι-ντάν καὶ ντίγκι-ντόν. — Εὐρυσθένης Γ'. Βασιλείος Σ'. (Θ, 120)

Εὐρυσθένης Τριανταφύλλιδης, Poste-re- stante. Σμύρνη. Διὰ 100 γραμματόσημα Κρητικὰ ἢ Κύπρου δίδω 12 ὥραιας κάρτας. Διὰ δέκα γραμματόσημα δίδω ἐν δελτάριον. (Θ, 121)

Α νταλλάσσω μόνον Μικρὰ Μυστικὰ παν- ταχόθεν. — Εὐγενία Λαζούτα, Αἴγινα. (Θ, 122)

Ελλάδα τοῦ Μέλλοντος, Χιακὸν Ὀρφέοντα. — Ἐν ἐκαταλαβέτενε μαθὲς ἴντα λογῆς χάρι' ὁσάκις ἡ φοράδα μου; Κοίμας ποῦσα- στεν καὶ Χιωτάκια! Ἐμου λένε, φτάνουνε σέντες Χιώτες γιὰ τὸ κυνήγι. — Εὐροφίλοσφορος. (Θ, 123)

Καίτοι θερμοὶ ὑποστηρικταὶ μέχρι τοῦδε ἡ Λατρυμνικὴ κόμματος, προβλέποντες ἐν τοῦτοις τρομακτικῶν μαδύρισμα ὀλοκλήρου συνδυασμοῦ τοῦ, προσχωροῦμεν τῇ Πανελλή- νιῳ Αἰγυπτ. Ἐνώσει, ἐξασφαλισάσῃ πρὸ πολ- λοῦ τὴν νίκην. — Εὐροφίλοσφορος μετὰ τῶν ὁ- παδῶν τῶν, Πικρὸ Παράπονον, Πόνος τῆς Ὁρ- φάνιας, Ἀντίκα, κλπ. (Θ, 124)